

Radnai István

író, költő (1939):
Első írásai a hetvenes
években jelentek
meg. Legújabb
alkotókorszakában tíz
év alatt tizenegy kötetét
adták ki, ebből három
novelláskötet. 2019-ben
három verseskötete
jelent meg alapítványok
támogatásával.
A határon túl, többek
között Kanadában is
jelennek meg írásai,
ittthon mintegy húsz
folyóiratban publikál
rendszeresen. Több
kötetnyi verse és
novellája, valamint egy
regénye vár kiadásra.
Számos önálló estje
volt a járványidőszak
előtt, sok helyütt évente
visszavárt vendég.
Párjával kétlakiak,
hol Budapesten, hol
Szegeden élnek.
20–21. századi szerzőnek
tartja magát, aki a kor
kérdéseire keresi a
választ.

RADNAI ISTVÁN
Guillaume

a nő csak árva gondolat
a szerelem szegény
a vágy mese és fondorlat
az erény csak regény

a nő mint alkony messze jár
a tábortűz kihűl
a vad játékos esze már
új zsákmányra terül

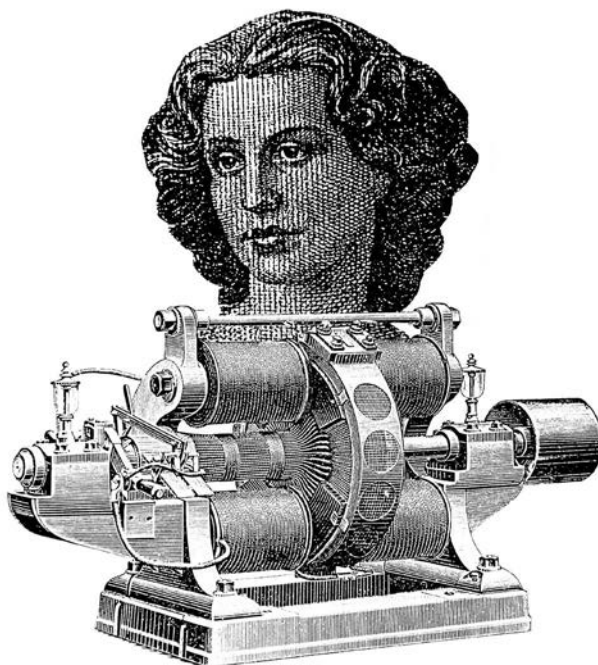
mint balga polgári ábránd
a város szűk kövén
kopog s maga elé zárván
megáll a küszöbén

az éjbe fagyott ölelés
megáll mint múltó nyár
a soha emlék meredély
semmibe ránt akár

mikor is volt forró a csók
voltam még fiatal
simogatottak a kacsók
s miről hallgat a dal

a nő csak hulló falevél
ráncos arc fakéreg
az őszi eső szemerkél
vak avar a lényeg

a perc léptekké lényegül
borzong rozzant a test
dagálytól könnyes sziklán ül
szerelmét ne keresd

Ellentétek

ha szerelem álom testem mi tart ébren
mielőtt eltévednél az ében éjben
csak a fény amely a létbe kiszűrődik
szemed bogara ragadozó vágy zöldít
meg akarsz ölni tiéd legyen egészen
hiábavaló a nyár szikkadt az éden
amikor szavam fullaszt fojt az ölelés
estétől reggelig lebuktat oly kevés
bíbortól ébred a hajnali vágy újra
fordul a föld remeg karc a csillag útja

Panasz

magunkra tört az április
nem virít még a mák virága
idővel jön a dögvész is
a rest korunk paráznsága

míg máskor a bimbókat lesem
kéjes mosollyal a méhet
bejárom a röptét éhesen
sárga virág égi kékek

most ránk tört forrón a néma láz
oda a gőg az akarat
megtört a kór mely porig aláz
fertőz ne nyújtsd a karodat

a magnólia fád szirma is
hadd hervadjon már az április

Parafrázis húshús

szerelmeim emléke mért zavar ma
a papnak mindegyik lehetne szajha
a vágy pokol mely örületig hergel
hová tűnik ha kivirul a reggel
a szerelem üz sebet üt mint gránát
csak szűz alussza szentül örök álmát
emléke megsebez mély nyomot éget
gyötrő élmény bilincsel mind e dalba
megrabol életemet mind akarva

élek ahol tombol ismét a járvány
borostyánként a nő bennem csak zárvány
fut az idő folyók vizén a hullám
párkák fonala fogy a fürge ujján
álom sodor az éjet áthidalva
szerelmeim emléke mért zavar ma

